

De gedachtenis aan het lijden en sterven van onze Heer Jezus Christus

J. Ayoub, <http://www.faithfulgenerations.com/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 & HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Inleiding

Ik zou hier drie dingen in het leven van de Heer Jezus willen beschouwen die direct naar Zijn dood op het Kruis leidden. We gaan dan de prijs zien voor het verzekeren van onze verlossing, en waar de Heer Jezus doorheen ging ter wille van ons.

Eerst zullen we een korte blik werpen op het Avondmaal van de Heer en hier zijn drie dingen waar we van kunnen leren. Daarna bekijken we de scène in de Hof van Gethsémané waar we ingeleid worden in wat de Heer de “beker” noemt. En ten derde kijken we direct naar het Kruis om te zien wat er feitelijk gebeurde toen de Heer Jezus onze zonden op Zich nam.

I. Het Laatste Avondmaal

Mattheüs 26:20-29; Lukas 22:14-23; 1 Korinthiërs 11:23-26

“Toen het avond geworden was, lag Hij aan met de twaalf. 21 En toen zij aten, zei Hij: Voorwaar, Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden. 22 En zij werden zeer bedroefd en ieder van hen begon tegen Hem te zeggen: Ik ben het toch niet, Heere? 23 Hij antwoordde en zei: Wie de hand met Mij in de schotel indoopt, die zal Mij verraden. 24 De Zoon des mensen gaat wel heen zoals over Hem geschreven is, maar wee de mens door wie de Zoon des mensen verraden wordt! Het zou goed voor die mens zijn als hij niet geboren was. 25 Judas, die Hem verraadde, antwoordde en zei: Ik ben het toch niet, Rabbi? Hij zei tegen hem: U hebt het gezegd. 26 En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: **Neem, eet, dit is Mijn lichaam.** 27 En Hij nam ook de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die, en zei: Drink allen daaruit, 28 **want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van de zonden.** 29 Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader” (Matt. 26:20-29).

“En toen het uur gekomen was, ging Hij aan tafel aanliggen, en de twaalf apostelen met Hem. 15 En Hij zei tegen hen: Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten, voordat Ik ga lijden. 16 Want Ik zeg u dat Ik zeker niet meer daarvan eten zal, totdat het vervuld is in het Koninkrijk van God. 17 En nadat Hij een beker genomen had en gedankt had, zei Hij: Neem deze en deel hem onder elkaar. 18 Want Ik zeg u dat Ik niet drinken zal van de vrucht van de wijnstok, totdat het Koninkrijk van God gekomen is. 19 En Hij nam brood en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het aan hen met de woorden: **Dit is Mijn lichaam dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis.** 20 Evenzo nam Hij ook de beker na de maaltijd en zei: **Deze beker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt.** 21 Maar zie, de hand van wie Mij verraadt, is met Mij aan de tafel. 22 En de Zoon des mensen gaat wel heen zoals bepaald is, maar wee die mens door wie Hij verraden wordt. 23 En zij begonnen zich onder elkaar af te vragen wie van hen het toch zou zijn die dat zou doen” (Luk. 22:14-23).

“Want ik heb van de Heere ontvangen, wat ik u ook heb doorgegeven, dat de Heere Jezus in de nacht waarin Hij werd verraden, brood nam, 24 en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en zei: **Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis.** 25 Evenzo nam Hij na het gebruiken van de maaltijd ook de drinkbeker en zei: **Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed. Doe dat, zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis.** 26 Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt” (1 Kor. 11:23-26).

De handelingen en woorden van de Heer Jezus bij het breken van het brood zijn veelbetekenend. Ze werpen licht op de kijk die onze Heer had op Zijn eigen dood, namelijk dat Zijn dood het kernpunt is van het Avondmaal. Er zijn **drie dingen die we leren van het Laatste Avondmaal:**

1. **De Heer Jezus toont hier dat Zijn dood de centrale missie is van al Zijn werk.** Hier, op de laatste avond die Hij doorbracht met Zijn discipelen geeft Hij instructies voor Zijn eigen gedachtenisviering. Het is niet een eenmalige dienst zoals we vandaag kennen voor onze geliefden die sterven, maar het moet een regelmatige dienst zijn. Hij zegt: “Doe dat tot Mijn gedachtenis” (Lukas). Zij moesten alles nadoen wat Hij had gedaan, namelijk het brood en de wijn nemen, identificeren en delen. Wat betekende het brood en de wijn? Van het brood zei Hij: “Neem, eet, dit is Mijn lichaam”. Van de wijn zei Hij: “dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van de zonden”. Beide elementen spreken dus duidelijk van Zijn dood. Het brood stond niet voor Zijn levend lichaam, toen Hij daar bij hen was, maar voor Zijn lichaam dat kort daarna voor hen in de dood zou gaan. De wijn stond niet voor Zijn bloed zoals dat in Zijn aders was, toen Hij tot hen sprak, maar het was het bloed dat kort daarna zou vergoten worden. Het Avondmaal van de Heer is de enige gedachtenisviering die wij hebben en die Hij ons persoonlijk opgedragen heeft in acht te nemen. Dit werd ons gegeven opdat wij specifiek Zijn dood zouden herdenken - niet Zijn geboorte of wat anders. De dood van onze Heer Jezus is dus het centrale thema van het Christendom, en los daarvan zijn we verloren.
2. **In het Laatste Avondmaal leren we ook het doel van Zijn dood.** Er wordt geschreven dat de beker wijn niet alleen van Zijn dood sprak maar ook het nieuwe verbond wordt ermee geassocieerd. En Mattheüs voegt eraan toe dat Zijn bloed vergoten moest worden tot vergeving van zonden. Het is voor de vergeving van zonden dat de Heer Jezus stierf. Door de zonde werd de mens vervreemd van God. Het is enkel door de dood van Christus dat de mens terug met God verzoend kan worden. Om van God vergiffenis te kunnen krijgen moest de straf voor de zonde uitgevoerd worden. En de straf werd op Christus gelegd en Hij moest sterven omdat het loon van de zonde de dood is. Zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats¹. De Heer Jezus verduidelijkt bij het Laatste Avondmaal het doel van Zijn dood: doordat Zijn bloed wordt vergoten kunnen wij de vergiffenis van zonden verkrijgen. De Heer Jezus stierf om mensen in een nieuwe verhouding te brengen met God.
3. **Ten derde: uit het Laatste Avondmaal leren we dat wij individueel moeten deelnemen aan de dood van de Heer.** Het was één ding voor de Heer dat Hij het brood nam, het zegende en brak, maar Hij gaf het ook aan Zijn discipelen om te eten. Zo ook nam Hij niet alleen de beker en zegende die, maar Hij gaf deze ook aan Zijn discipelen om ervan te drinken. Het Avondmaal betrok zowel de discipelen erin als de Heer Jezus. Het was niet genoeg dat het brood gebroken en de wijn uitgeschonken werd. Zij moesten ervan eten en drinken. Als zij niet deelnamen aan het brood en de wijn, waren zij geen deelhebbers van het avondmaal. Hetzelfde met zondaars vandaag: het was niet genoeg voor de Heer Zijn lichaam te offeren aan het hout en Zijn bloed te vergieten, wij moeten er ook iets mee doen. Wij moeten de zegeningen van Zijn dood persoonlijk nemen. Wij moeten Zijn dood aannemen als de dood in onze plaats. Wij moeten Hem ontvangen als Heer en Redder, zoals de discipelen het brood en de wijn ontvingen. Dit is het enige wat wij moeten doen. Geloof en accepteer gewoon de Heer Jezus Christus als uw Redder. Er is niets anders wat wij moeten doen. We kunnen er geen werken voor doen, want het werk werd reeds gedaan voor ons. Alles wat wij moeten doen is geloven.

We leren dus deze drie lessen uit het Avondmaal van de Heer:

1. We leren dat Zijn dood Gods centrale missie was.
2. Ze vond plaats om de beloofde vergeving van zonden te realiseren.
3. Zijn dood moet individueel ontvangen worden opdat de voordelen en zegeningen ervan genoten kunnen worden in de verzekering van onze zielen.

II. De Zielestrijd in Gethsémané

Mattheüs 26:36-46; Lukas 22:39-46

---

¹ Hebreëen 9:22.

“Toen ging Jezus met hen naar een plaats die Gethsémané heette, en zei tegen de discipelen: Ga hier zitten, terwijl Ik daar ga bidden. 37 En Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met Zich mee en begon bedroefd en zeer angstig te worden. 38 Toen zei Hij tegen hen: **Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe**; blijf hier en waak met Mij. 39 En nadat Hij iets verdergegaan was, viel Hij op Zijn aangezicht en bad: **Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil maar zoals U wilt.** 40 En Hij kwam bij de discipelen en trof hen slapend aan en Hij zei tegen Petrus: Was u dan niet in staat één uur met Mij waken? 41 Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. 42 Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: **Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden.** 43 En toen Hij bij hen kwam, trof Hij hen opnieuw slapend aan, want hun ogen waren zwaar geworden. 44 En Hij liet hen achter, ging nogmaals heen en bad voor de derde keer met dezelfde woorden. 45 Toen kwam Hij bij Zijn discipelen en zei tegen hen: **Slaap nu maar verder en rust**; zie, het uur is nabijgekomen dat de Zoon des mensen overgeleverd wordt in de handen van de zondaars. 46 Sta op, laten wij gaan; zie, hij die Mij verraadt, is dichtbij” (Matt. 26).

“En Hij ging de stad uit en vertrok, zoals Hij gewoon was, naar de Olijfberg; en ook Zijn discipelen volgden Hem. 40 Toen Hij op die plaats gekomen was, zei Hij tegen hen: Bid dat u niet in verzoeking komt. 41 En Hij verwijderde Zich van hen ongeveer een steenworp afstand, knielde neer en bad: 42 Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede. 43 **En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte.** 44 **En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed die op de aarde neervielen.** 45 En toen Hij van het gebed opgestaan was, kwam Hij bij Zijn discipelen en vond hen slapend van droefheid. 46 En Hij zei tegen hen: Hoe kunt u slapen! Sta op, en bid dat u niet in verzoeking komt” (Luk. 22:39-46).

Toen het Laatste Avondmaal voorbij was gingen zij naar de Olijfberg. Hier gingen zij de hof binnen die Gethsémané werd genoemd, blijkbaar een plaats waar de Heer Jezus dikwijls kwam. Het is hier dat we de enorme kostprijs van het Kruis voor de Heer ontdekken. Bij aankomst in de hof vroeg de Heer de discipelen even te gaan zitten, terwijl Hij Petrus, Jakobus en Johannes met zich meenam. Dan zegt Hij tot hen: “Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe”. Hij vraagt hen ook met Hem te waken. Dan verwijderde Hij zich wat verder en viel op Zijn aangezicht en bad: “Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil maar zoals U wilt”.

Hij gaat terug naar Zijn discipelen en trof hen slapend aan. Hij zei dan tegen Petrus: “Was u dan niet in staat één uur met Mij waken?” De Heer gaat een tweede keer weg en bad: “Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden”. Een tweede keer keert Hij terug en treft Zijn discipelen slapend aan. Hij liet hen dan echter en bidt een derde keer met dezelfde woorden. En de derde keer gaat Hij terug naar Zijn discipelen en trof hen weer slapend aan. Hier realiseren we ons dat de Heer zijn weg alleen moest gaan. Zijn discipelen konden niet inkomen in Zijn lijden; zij kozen ervoor liever te rusten dan hun Heer te steunen. We zien het droevige plaatje in Lukas waar een engel verscheen om Hem te sterken. Waar waren Zijn discipelen, Zijn vrienden in de tijd dat Hij hun bemoediging en vertroosting nodig had?

We lezen in Lukas 22:44 dat de Heer Jezus een “zware zielestrijd”² doorstond. Mattheüs en Markus zeggen dat Zijn ziel bedroefd was tot de dood toe. Samengevoegd zeggen deze woorden ons dat de Heer Jezus een acuut emotioneel leed voelde. Dit leed bracht mee wat we in Lukas lezen: Zijn zweet werd als grote druppels bloed die op de aarde neervielen wanneer Hij vooruit keek naar het oordeel dat Hij moest ondergaan. **Het oordeel dat onze Verlosser zoveel leed bezorgde is wat Hij noemt in Zijn gebeden, namelijk de “beker”.**

En wat is deze “beker”? Eerst zullen we zien wat de beker niet was. Daarna wat de beker wel was.

1. **Wat de beker niet was.** Sommigen opperen dat de beker waarvoor de Heer huiverde Zijn fysieke lijden was. Dat is de geseling en kruisiging, samen met de ziele smart en het verraad, de verloochening en desertie van Zijn vrienden, en het gespot, misbruik en de vernedering door Zijn vijanden. Zeker, geen van deze dingen vormden een aangename gedachte, in het bijzonder die van de kruisiging. Genageld worden aan een kruis, en dan rechtgezet te worden in het oog van iedereen. Het slachtoffer zou daar een tijd hangen tot de dood optreedt. Kruisiging was

---

² Grieks *agonia*: agonie, zielestrijd, ziele smart. (Strong's code 74).

blijkbaar een van de meest gruwelijke doodsmartelingen. Maar is het dat waarvoor de Heer zo doodsbenauwd was?

2. De fysieke en mentale moed van de Heer tijdens Zijn bediening had nooit gefaald. Waarom zou Hij nu dan bang zijn geweest van pijn en dood? Laten we opmerken dat vele broeders doorheen de kerkgeschiedenis gelijkaardige omstandigheden van lijden hebben doorstaan in de naam van Christus. De Heer Jezus vertelde Zijn volgelingen dat wanneer zij zouden beledigd of belasterd worden, zij zich dan moesten verheugen. En praktiseerde de Heer niet wat Hij predikte? Wij zien dat Zijn apostelen zo deden. Toen zij het Sanhedrin verlieten, na een genadeloze geseling, waren zij “verblijd dat zij waardig geacht waren, omwille van Zijn Naam smaadheid te lijden”³. Pijn en lijden waren voor hen een voorrecht, niet een oordeel om van ontzetting te huiveren.
3. Daarna waren er andere martelaren. Zij zongen lofliederen tot God toen zij op de brandstapel gezet werden. Zij weigerden Christus te verloochenen, ongeacht welke martelingen zij daarvoor moesten ondergaan. Veel godvruchtige mannen en vrouwen hebben de fysieke martelingen doorstaan van hun vervolgers zonder vrees of spijt. Kunnen wij zeggen dat het onze Heer aan moed ontbrak om naar het kruis te gaan? Was de beker waardoor onze Heer van ontzetting zo’n zielestrijd doorstond Zijn fysieke lijden? Ik geloof zeker van niet. Menig martelaar ging zulke foltering tegemoet, en ik geloof dat onze Heer Jezus hetzelfde deed.
4. **Wat was dan de beker?** We hebben gezien dat de beker geen fysiek of mentaal leed was, maar veeleer was het de geestelijke zielestrijd van 1° het dragen van de zonden van de wereld en 2° het doorstaan van het oordeel over deze zonden. **We lezen in het Oude Testament dat de “beker” van de Heer een symbool was van toorn.** In Ezechiël waarschuwt de Heer Zijn volk dat zij spoedig hetzelfde lot zouden ondergaan als Samaria. Hij gebruikt deze woorden: “Alzo zegt de Heere HEERE: Gij zult de beker van uw zuster drinken, die diep en wijd is; gij zult tot belaching en spot worden; de beker houdt veel in. Van dronkenschap en jammer zult gij vol worden; de beker van uw zuster Samaria is een beker der verwoesting en der eenzaamheid” (Ez. 23:32-33).

En in Jesaja 51:17: “Waak op, waak op, sta op, Jeruzalem! gij, die gedronken hebt van de hand des HEEREN de beker van Zijn grimmigheid; de droesem van de beker der zwijmeling hebt gij gedronken, ja, uitgezogen”. Deze oudtestamentische beeldspraak van de “beker” was de Heer Jezus niet vreemd. Het was de beker van Gods toorn tegen de zonde die de Heer Jezus dronk. In Zijn eigen dood moest Hij geïdentificeerd worden met zondaars in het dragen van hun oordeel, zodat Zijn **zondeloze** ziel terugdeinsde van dit contact met menselijke zonde en Hij huiverde voor de ervaring van vervreemding van God, wat het oordeel is op de zonde.

Maar zien we Hem terugdeinzen en weggaan? Keerde Hij Zijn rug naar de wil van de Vader? Beslist niet. We zien dat na de hartverscheurende scène in Gethsémané Hij een en al sereniteit en zelfvertrouwen vertoonde. Dit wordt duidelijk bij de gebeurtenis waarbij de soldaten Hem kwamen arresteren⁴. Petrus, zoals we lezen in het Johannes-evangelie, trok zijn zwaard en hieuw het rechteroor af van Malchus, de dienaar van de hogepriester. Maar de Heer was in staat om zonder tegenzin te zeggen: “Steek uw zwaard in de schede. De drinkbeker die de Vader Mij gegeven heeft, zal Ik die niet drinken?”⁵

De Vader heeft Zijn Zoon de beker van Zijn toorn gegeven en Hij dronk er gehoorzaam uit terwille van ons. Iemand zei eens: “De zielestrijd van Gethsémané opent een venster op de grotere zielestrijd van het Kruis. Als de verwachting om de zonde van de mensheid en Gods toorn te dragen zo verschrikkelijk was, wat moet dan de realiteit geweest zijn?”

Wij kunnen niet kennen, noch uitspreken,
Welke pijnen Hij had te dragen,
Maar wij geloven dat het voor ons was,
Dat Hij daar hing en leed.

---

³ Hand. 5:40-42.

⁴ Lees hier over het wonder bij de arrestatie van de Heer Jezus: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Ik-Ben.pdf>.

⁵ Joh. 18:11.

III. Het Kruis op Golgotha

Mattheüs 27:33-54; Lukas 23:33-48; Johannes 19:16-30

“En gekomen bij de plaats die Golgotha genoemd wordt, wat Hoofdschedelplaats betekent, 34 gaven zij Hem wijn vermengd met gal te drinken; maar toen Hij die geproefd had, wilde Hij die niet drinken. 35 Nadat zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn kleren door het lot te werpen, opdat vervuld zou worden wat gezegd is door de profeet: Ze hebben Mijn kleren onder elkaar verdeeld en om Mijn kleding hebben ze het lot geworpen. 36 En zij gingen zitten om Hem daar te bewaken. 37 En zij brachten boven Zijn hoofd een opschrift aan met de beschuldiging tegen Hem: DIT IS JEZUS, DE KONING VAN DE JODEN. 38 Toen werden met Hem twee misdadigers gekruisigd, een aan Zijn rechter-, en een aan Zijn linkerzijde. 39 En de voorbijgangers lasterden Hem, schudden hun hoofd, 40 en zeiden: U Die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelf. Als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af! 41 En evenzo spotten ook de overpriesters samen met de schriftgeleerden en de oudsten en de Farizeeën en zij zeiden: 42 Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen. Als Hij de Koning van Israël is, laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen Hem geloven. 43 Hij heeft op God vertrouwd; laat Die Hem nu verlossen als Hij Hem welgezind is, want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon. 44 Hetzelfde verweten Hem ook de misdadigers die met Hem gekruisigd waren. 45 En vanaf het zesde uur⁶ kwam er duisternis over heel de aarde⁷, tot het negende uur⁸ toe. 46 Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachthani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? 47 Sommigen van hen die daar stonden, zeiden, toen zij dit hoorden: Hij roept Elia. 48 En meteen liep een van hen snel toe, nam een spons, doordrenkte die met zure wijn, stak hem op een rietstok en hij gaf Hem te drinken. 49 Maar de anderen zeiden: Houd op, laten wij zien of Elia komt om Hem te verlossen. 50 Jezus riep nogmaals met luide stem en gaf de geest. 51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de steenrotsen scheurden; 52 ook werden de graven geopend en veel lichamen van heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt; 53 en na Zijn opstanding gingen zij uit de graven, kwamen in de heilige stad en zijn aan velen verschenen. 54 En toen de hoofdman over honderd en zij die met hem Jezus bevaakten, de aardbeving zagen en de dingen die gebeurden, werden zij erg bevreesd en zeiden: Werkelijk, dit was Gods Zoon!” (Matt. 27:45-46).

“Toen zij op de plaats kwamen die Hoofdschedel genoemd werd, kruisigden ze Hem daar, met de boosdoeners, de een aan de rechterkant en de ander aan de linkerkant. 34 En Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En ze verdeelden Zijn kleren en wierpen het lot. 35 En het volk stond toe te kijken. Ook hun leiders met hen beschimpten Hem. Zij zeiden: Anderen heeft Hij verlost, laat Hij nu Zichzelf verlossen als Hij de Christus is, de Uitverkorene van God. 36 En ook de soldaten kwamen Hem bespotten en brachten Hem zure wijn. 37 En zij zeiden: Als U de Koning van de Joden bent, verlos dan Uzelf. 38 En er was ook een opschrift boven Hem geschreven in Griekse, Romeinse en Hebreeuwse letters: DEZE IS DE KONING VAN DE JODEN. 39 En een van de boosdoeners die daar hingen, lasterde Hem en zei: Als U de Christus bent, verlos Uzelf en ons. 40 Maar de andere antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, omdat u hetzelfde vonnis ondergaat? 41 En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf naar wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. 42 En hij zei tegen Jezus: Heere, gedenk mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent. 43 En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn. 44 En het was ongeveer het zesde⁶ uur en er kwam duisternis over heel de aarde⁷ tot het negende⁸ uur toe. 45 En de zon werd verduisterd en het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor. 46 En Jezus riep met luide stem en zei: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest. 47 Toen de hoofdman over honderd zag wat er gebeurd was, verheerlijkte hij God en zei: Werkelijk, deze Mens was rechtvaardig. 48 En al de menigten die samengekomen waren om dit te aanschouwen, zagen wat er gebeurd was en keerden terug, terwijl ze zich op de borst sloegen” (Luk. 23:33-48).

“Toen leverde hij Hem dan aan hen over om gekruisigd te worden. En zij namen Jezus en leidden Hem weg. 17 En terwijl Hij Zijn kruis droeg, ging Hij op de weg naar de plaats die Hoofdschedelplaats genoemd wordt en in het Hebreeuws Golgotha. 18 Daar kruisigden zij

⁶ Dat is de middag. Men verdeelde de dag toen in twaalf (werk)uren: 6 uur vóór en 6 uur na de middag. Zie Joh. 11:9.

⁷ Ghrieks gè: aarde of land. Strong's 1093: “γη - ge - contracted from a primary word; soil; by extension a region, or the solid part or the whole of the terrene globe (including the occupants in each application):--country, earth(-ly), ground, land, world”.

⁸ Dat is 3 uur namiddag.

Hem en met Hem twee anderen, aan elke kant één en Jezus in het midden. 19 En Pilatus schreef ook een opschrift en zette dat op het kruis; en er was geschreven: JEZUS DE NAZARENER, DE KONING VAN DE JODEN. 20 Dit opschrift dan lazen velen van de Joden, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd, was dichtbij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks en in het Latijn. 21 De overpriesters van de Joden dan zeiden tegen Pilatus: Schrijf niet: De Koning van de Joden, maar dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning van de Joden. 22 Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven. 23 Nadat de soldaten dan Jezus gekruisigd hadden, namen zij Zijn kleding en maakten vier delen, voor elke soldaat een deel, en zij namen ook het onderkleed. Het onderkleed nu was zonder naad, van bovenaf als één geheel geweven. 24 Zij dan zeiden tegen elkaar: Laten wij dat niet scheuren, maar laten wij erom loten voor wie dat zal zijn. Opdat het Schriftwoord vervuld zou worden dat zegt: Zij hebben Mijn kleding onder elkaar verdeeld en over Mijn kleed hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de soldaten gedaan. 25 En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder, de zuster van Zijn moeder, en Maria de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena. 26 Toen nu Jezus Zijn moeder zag, en de discipel die Hij liefhad, bij haar zag staan, zei Hij tegen Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon. 27 Daarna zei Hij tegen de discipel: Zie, uw moeder. En vanaf dat moment nam de discipel haar in zijn huis. 28 Hierna zei Jezus, omdat Hij wist dat nu alles volbracht was, opdat het Schriftwoord vervuld zou worden: Ik heb dorst. 29 Er stond dan een vat vol zure wijn en ze vulden een spons met zure wijn, staken die op een hysopstengel en brachten die aan Zijn mond. 30 Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest" (Joh. 19:16-30).

Gethsémané verlatend richten wij nu onze gedachten op de dood van onze Heer. Geen van de evangelieschrijvers gaat in detail over hoe de Heer Jezus precies werd gekruisigd, en zo ook wij niet. Maar toen Hij daar hing, horen we daar een aantal woorden spreken. We horen de genadige woorden van de Heer Jezus toen Hij de Vader bad hen te vergeven die Hem kruisigden. Hier deed Hij voorspraak voor overtreders. Dan lezen we Zijn woorden aan de berouwvolle boosdoener die de laatste oudtestamentische heilige werd. Hierna beval Hij Zijn moeder aan de zorg van Zijn discipel. Onze Heer is niet de enige die spreekt.

De overpriesters, schriftgeleerden, oudsten en Farizeeën spotten en zeiden: "Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen". Alhoewel deze woorden een belediging waren, zijn ze toch waar: Hij kon niet tegelijk Zichzelf en anderen redden. Hij koos ervoor te sterven opdat wij zouden gered worden. We zien verder dat er duisternis viel op het hele land, van het zesde tot het negende uur. Of in onze taal: van 12 uur tot 15 uur. Een schrijver zei eens: "Bij de geboorte van de Zoon van God was er helderheid om middernacht; bij de dood van de Zoon van God was er duisternis op de middag".

Sinds de tijd dat God de mens schiep was er op aarde nooit zo'n duisternis en afschuwelijke tijd als deze. Deze duisternis betekende de donkere wolk waaronder de ziel van onze Heer Jezus zich bevond. Het was een uiterlijk teken van wat over Hem kwam. Het was toen dat Christus de plaatsvervanger van zondaars werd voor een heilige en rechtvaardige God. Toen deze drie-uursperiode van duisternis aan zijn eind kwam horen we de luide roep van onze Heer Jezus: "Eli, Eli, lama sabbachthani?" wat betekent: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?"

Wat gebeurde er in die uren van duisternis waardoor Hij deze verschrikkelijke woorden van verlatenheid uitriep? Enkele schriftplaatsen drukken de scène uit. Jesaja 53:

"Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een ieder naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen" (Jesaja 53:5-6).

Dan hebben we 2 cruciale en duidelijke verzen:

"Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons zonde gemaakt, opdat wij zouden worden: gerechtigheid van God in Hem" (2 Korinthiërs 5:21).

"Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden" (Galaten 3:13).

Christus werd een vloek voor ons, en bovendien werd Hij voor ons zonde gemaakt. Hij die heilig, rechtschapen en zuiver is, Hij die geen zonde kende werd tot zonde gemaakt. Maar wat betekent

dat? Dat betekent dat onze zonden van onze schouders werden gehaald en Christus ten laste gelegd, ze werden op Zijn rekening gezet.

De overdracht van zonde van ons zondaars naar Christus betekent niet dat de morele kwaliteit of natuur van onze zonde op Hem geplaatst werd. Onze huidige morele status verandert niet. Wij worden als zondaars geboren. **Onze morele natuur werd niet overgedragen op Christus, maar wel de wettelijke consequenties van deze natuur. Toen Jezus stierf accepteerde Hij de wettelijke aansprakelijkheid voor onze zonden;** Hij nam onze vloek en schuld op Zichzelf en betaalde de zware prijs die enkel wij verdiend hadden. Onze tenlastelegging werd daarbij op Zijn rekening gezet en Hij betaalde de prijs ten volle.

En als gevolg hiervan riep de Heer Jezus: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?” De Vader verliet de Zoon. Hij keerde zijn rug naar Hem en verliet Hem. De duisternis betekende dus afscheiding van God. In deze duisternis was Hij absoluut alleen, nu door God verlaten. De gerechtigte toorn van God tegen zonde was nu op Hem. Het is hier dat Christus de plaats innam van een verdoemde, hel-verdienende zondaar, met de zonden van de hele wereld op Hem geplaatst. God verliet Hem, zoals een afschuwelijke zondaar, stervend in zijn zonden, verlaten moest worden.

Dit was de “beker” waarvoor Hij huiverde in Gethsémané. Terwijl we dit alles beschouwen zullen we nooit vatten wat de volle kostprijs was om verzoening voor ons te doen, maar we weten dat het grote werk gedaan werd. De Rechtvaardige is gestorven voor de onrechtvaardigen. De Rechtvaardige stierf voor u en mij. Hij verdroeg op het Kruis een onmetelijke zielesmart en lijden, voor elkeen van ons. In Zijn roep werd een vraag gesteld zonder dat er een antwoord op kwam. “Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?” Zeker elke gelovige kan antwoorden: “het was opdat ik nooit verlaten zou worden”. Onze zonde zal nu niet langer tegen ons gebruikt worden, want Hij betaalde de prijs ten volle.

Mijn zonde, o de zaligheid van die heerlijke gedachte!
Mijn zonde, niet een deel maar het geheel
Werd genageld op Zijn Kruis, en ik draag ze niet meer;
Prijs de Heer, prijs de Heer, o mijn ziel!

Zo, we zagen eerst dat het Laatste Avondmaal een drievoudige boodschap aangaf. Ten eerste, dat de dood van Christus Zijn centrale missie was. Ten tweede zagen we het doel van Zijn dood: opdat wij door het vergieten van Zijn bloed vergiffenis van zonden mochten ontvangen. Ten derde, dat wij deelnemers moeten zijn van Zijn dood opdat het enig effect kan hebben op onze levens.

Daarna zagen we de scène in Gethsémané waar wij ingeleid werden op de “beker” welke sprak van het lijden van de Heer, en dan, in het gaan naar Het kruis zelf ontdekten we de verschrikkelijke prijs die onze Heer Jezus betaalde om onze zielen veilig te stellen; en dat deze prijs een vervreemding van God was toen Hij de zonde van de wereld op Zijn schouders droeg.

Maar wat betekent dit alles voor ons?

Als u een gelovige bent, als u Christus als Redder hebt geaccepteerd, geeft u Hem dan het leven terug dat u verschuldigd bent als een dienstknecht Hem? Of bent u onverschillig voor wat de Heer Jezus voor u gedaan heeft en beperkt u zich tot het leven van uw eigen leven?

Wat als u niet gelovig bent? Bent u gelukkig met te blijven in uw noodlijdende staat van een verloren zondaar, met een eeuwigheid van verdoemenis in het verschiet? Zult u uw hart verharden en de Heer Jezus uw rug toe keren en Zijn aanbod voor u afwijzen? Of wilt u uw ziel aan Hem overgeven en Zijn vergiffenis zoeken voor de verdorven zondaar die u bent? Weet u, het is zo'n groot aanbod dat Hij voor ons heeft doordat Hij in onze plaats stierf, opdat wij eeuwig leven zouden hebben als wij maar eenvoudig willen geloven en accepteren. Gelooft dat Jezus Christus voor ons stierf, dat Hij opstond uit de doden, en dat Hij ook wederkomt.

Als u de Heer Jezus Christus nog niet aangenomen hebt als uw Redder, waarom dan niet **nu**? En als u een verslachte christen bent, wilt u Hem dan **nu** aannemen als uw Heer?